

SPOLOK PRIATEĽOV TURZOVKY INFORMUJE

ROČNÍK XIX.

č.4 (217)

Pripravil: IVAN GAJDIČIAR st.

S menom a osobou zberateľa Jána Halagačku z Klokočova – Riečok sme sa stretli dávno predtým, ako sme v Turzovke otvorili Mestské múzeum Karola Točika. Stretávali sme sa na zberateľských burszach a na schôdzkach zberateľov našom regióne. Vedeli sme o jeho aktivitách, poznali jeho rozsiahlu zberateľskú činnosť a tešíť sa na príležitosť k spolupráci. Tá nastala v období príprav na zriadenie múzea, v období zberu možných exponátov, v období hľadania darcov a možných spolupracovníkov. Tu, v čo sme dôfali a na čo sme pravdepodobne aj trochu spoliehali, naplnilo sa mierou vrchovatou. Hoj je zberateľstvo jeho individuálnou aktivitou, prístupom a ústretovosťou našim požiadavkám nás milo prekypal. Nielenže nám sprístupnil svoju rozsiahlu zbierku, ale vznikajúcemu múzeu nezistne daroval niektoré predmety, ktoré sa stali súčasťou stálej expozície, viaceré sú už v depozitári múzea (vid. foto). Okrem toho nám dal aj celý rad tipov a kontaktov a trvalý prísľub budúcej spolupráce. Aj preto sme tento jeho malý medailón nazvali

UŽITOČNÉ ZÁĽUBY Jána Halagačku

Narodil sa v Turzovke ako najmladší zo štyroch detí Jozefa Halagačku a Vincencie, rodenej Košovej. Základnú školu navštěval v Klokočove – Riečkach, neskôr v Ústrednej, Strednej priemyselnú školu elektrotechnickú v Liptovskom Hrádku. Po maturite pracoval v pobočke Tesly Karlin v Podhradskej a od roku 1992 pracuje v Slovenských telekomunikáciach (teraz TELEKOM) ako technik. Je ženatý, s manželkou a deťmi trvalo byva v Klokočove – Riečkach. Medzi jeho záľuby patrí hudba a história, predovšetkým história Kysúc od najstaršieho obdobia a história Kysúc v období svetových vojen. Zaujímajú ho prejavu duchovnej a hmotnej kultúry Kysúc, špecializuje sa na remeslá a zbiera artefakty z menovaných období. Okrajovo sa venuje tiež numizmatike (mince, bankovky), faleristike (radby, vyznamenania, odznaky), filokartile (staré pohľadnice) a zbiera aj historické zbrane a militaria (starozitnosti vzťahujúce sa k vojenstvu). Zaujímajú ho tiež archíviale (písomné pamiatky, spisy, knihy a listiny). Väčšinu pre zberateľstvo napĺňa jeho všeobecné a svätocitné dni, ale nie je len zábavou pre skratenie voľnej chvílie. Zberateľstvo v jeho ponímaní rozhodne nie je len zhromažďovaním, ale skôr selekciou a jeho určitým individuálnym prejavom.

Dnes už nikto, ani on sám, nespôsobí kilometre, ktoré prešiel chotárimi kysuckých obcí, ani povaly a pívnice miernicích drevien na samotách, v vrchoch, na odľahlých plácoch kysuckých kopaníc. Artefakt, ktoré zozbierané starostlivo rekonštruujeme, obnovujeme, konzervujeme. Osvají si umenie čistenia kovových predmetov, ošetrovanie a konzervácia dreva, kože, textílie... Je toho veľa, čo sa musel naučiť, aby nazberanie predmetov neznehodnotil, aby im vrátil pôvodný tvar, lesk, farbu, aby ich uchovával pre ďalšie použitie. Od starých majstrov odpozoroval tradičné postupy spracovania dreva a výrobky nástrojov či predmetov potrebných pre „gazdovku“, ale aj výrobu tradičného riadu, drevenej nábytku a všetkého, čo bolo potrebné pre život našich predkov. Objavil tiež osobitný spôsob zachrány pamiatok tým, že ich vyhľadával aj na skladkach kovového odpadu, na šrotoviskách či v prevádzkach zberne. Je až neuveriteľné, čo všetkého, mnohokrát cenného sa ludia zberali, čo odhodili, akú neúčtu prejavili k predmetom, ktoré živili, alebo slúžili ich rodinám. Ján Halagačka ich zachránil a znova im vrátil život, určil nové poslanie. Nebyť jeho pozornosti, mnohé kovové remeselnické nástroje a náradie, ale i priemyselne vyrábané potreby pre domácnosť – mláňčeky, žehličky, vähy a pod. by skončili v taviacej peci spolu so zelesným šrotom... Dnes ich vidame na výstavách, obdivujeme ich túlolosť a fortel s akým bol zhotoven. S úzanosom si uvedomujeme o čo všetko sme prišli vlastnou fašostou k dedičstvu našich predkov. A sme vŕační všetkým a každému, ktorý nekonal tak ako väčšina ostatných a že sa toho bohatstvo podarilo zachovať.

Zberateľstvo je náročná činnosť. Na čas, peniaze a pochopenie okolia. Ján Halagačka má však veľké šťastie. Pre svoju záľubu našiel porozumenie u svojich najbližších – manželky a detí. Nielen, že mu jeho záľuby tolerujú, ale tieľne ho podporujú a pomáhajú mu. To je veľkým želaním každého zberateľa a zdá sa, že jemu sa už plní. Aj v tom, že potomkovia pôjdú v jeho šľapach.

Spolupráca a pomoc Jána Halagačku Mestskému múzeu Karola Točika v Turzovke nie je jedinelá. Nedávno svoju spoluprácu s ďalším nadšencom pre ľudovú kultúru –

spisovateľom a zberateľom MUDr. Jozefom Marcom, členom našho Spolku, povýšili na ovela vysiuť úroveň. Založili občianske združenie BIMAČEK a jeho sídlo v obci Podvysoká zariadili ako múzeum, v ktorom prezentujú ľudovú kultúru a umenie, organizujú besedy, prednášky, prehliadky... Súčasom si uvedomujeme o čo všetko sme prišli vlastnou fašostou k dedičstvu našich predkov. A sme vŕační všetkým a každému, ktorý nekonal tak ako väčšina ostatných a že sa toho bohatstvo podarilo zachovať.

Zberateľstvo je náročná činnosť. Na čas,

BLAHOŽELÁME

V apríli oslaví okrúhle a polookrúhle životné jubileá členovia Spolku

RENEÉ KAY LEWIS,
California, USA

Jubilantom želáme všetko najlepšie, najmä pevné zdravie a do ďalších rokov veľa úspechov a rodinnej pohody.
Aj touto cestou im dakujeme za všetko, čo v prospech Spolku doteraz vykonali.

PAVOL KAŠÍK,
Kopřivnice, ČR

Aktuálne informácie o činnosti našho Spolku nájdete na webových stránkach www.spolokpriateľovturzovky.sk
Korešpondenciu zasielajte na e-mail: gajdiciar@tmn.sk

Všetkým členom Spolku, našim partnerom, sponzorom, sympatizantom a čitateľom želáme pokojné prežitie Veľkonočných sviatkov a veľa slnčných dní v nastávajúcej jarí.

PRACOVNÉ STRETNUTIE NA MESTSKOM ÚRADE

V piatok 31.3.2017 sa uskutočnilo pracovné stretnutie primátora mesta Turzovka JUDr. Ľubomíra Golisa a prezidenta Spolku priateľov Turzovky Ivana Gajdičiaru st. Obsahom ich rokovania bolo bližiace sa 50. výročie povýšenia Turzovky na mestu a s tým súvisiace zvolanie 6. SVETOVÉHO STRETNUTIA TURZOVČANOV A ICH POTOMKOV. Jeho termín bol definitívne stanovený na dni 17. - 19. 8. 2018. Bol prerokovaný spôsob zvolania Svietového stretnutia a konanie súviednych podujatí. Zaobrali sa tiež obsahom XII. plenáru ľudových rezbarov, ktorý má dotočor priestor pri prícestnom stlepi Šv. Jána Nepomuckého v centre mesta, kde vlaňajšia výchrica polamala jednu zo starozitných lip. Úmyslom je čo najdlhšie zachovať jej torzo, výduchom mu novy obrys a výraz a na záver plenéru vysadiť na jej mieste novú lipu. Spoločne hľadali riešenie pre vytvorenie pietného miesta pre chystanú pamätnú tabuľu obetiam II. svetovej vojny a zhodli sa na potrebu označenia dočasného depozítára Mestského múzea Karola Točika, ktorý nájde svoje miesto v bývalej budove SAD v Turzovke. Stretnutie bolo poznamenané vzájomnou ústretovosťou a obojstranným pochopením, ktoré je zárukou úspechu a východiskom pre ďalšiu spoluprácu.

PRIPOMÍNAME SI

V sobotu 8. apríla 2017 uplynulo 125 rokov od času, čo sa v Skalitom narodil pedagóg

VINCENT BIELEK

Jeho otcom bol Andrej Bielek, učiteľ, matkou Mária, rodená Hanáková. Študoval na stredných školách v Spišskej Novej Vsi a Budapešti a na Učiteľskom ústave v Sárospataku (1912), notifikovaný v Bratislave (1921). Učil v Skalitom. V roku 1915 narukoval na ruský front, kde sa v tom istom roku dostaol do zajatia. Tu sa živil ako hudoňák, mallár, rezbár a učiteľ. Zo zajatia sa vrátil až v októbri 1920 s podplomenným zdravím. Oženil sa s Otiliou Feldzanovou, turzovskou rodáčkou. V Turzovke pôsobil ako organista a učiteľ, od roku 1922 bol správcom Štátnej ľudovej školy. Hral na viaceré hudoňné nástroje (organ, klavír, husla, harmonika, flauta, trúbka), bol dobrým spevákom, maloval, výrezal z dreva, pletol z postriebreného drôtu... Bol spoluzakladateľom turzovského Ľudového družstva a hodnej elektrárni. Ako matematik prebojoval nové formy vyučovania na ľudovej škole. Zostavil praktické počítadlo, založené na desiatkovej sústave pre všetky počítové úkony. Návod na jeho používanie vydal aj knižne, svoje počítadlo dal aj patentovať (č. 761 1929) V pedagogických časopisoch Naša škola a Slovenský učiteľ uverejňoval didaktické články o vyučovaní počítania, čítania a písania. Navrhil reorganizáciu a lepšie vybavenie škôl, propagoval polytechnizáciu predmetu ručné práce. Pôsobil tiež ako osvetový pracovník. Zomrel 5. 12. 1931 v Ostrave, pochovaný je v Turzovke. (monografia TURZOVKA 1598 – 1998, str. 440)

V utorok 18. apríla 2017 uplynie 130 rokov od času, čo sa v Turzovke narodil právnik a politik

MAREK GAŽÍK

Jeho otcom bol Jakub Gažík, matkou Katarína, rodená Chyliková, manželkou Albínou, rodenou Bugarovou. Študoval v gymnáziu v Trenčíne, Nitre, na bohosloveckom seminári v Nitre a Ostrihove, právo na univerzite v Cluju a Budapešti. Za národné presvedčenie bol uhorským úradníkom postavený pred súd, neskôr oslobodený. Doktorom práv sa stal v roku 1913. Bol advokátskym koncipientom v Čadci, v roku 1918 sa stal župným radcom, v roku 1919 samostatným advokátom v Trenčíne, v roku 1926 v Bratislave. V rokoch 1927 – 29 bol ministrom pre zjednotenie zákonodarstva a organizáciu správy, v rokoch 1920 – 35 poslancom NZ. Po vzniku ČSR bol prirváncom HSLS, z tejto strany vystúpil v roku 1935, keď ho nenavrhl za kandidáta, viac sa politicky neangažoval. V roku 1936 bol verejným notárom v Čadci. Zomrel 21. 9. 1947 v Hlohovci. (monografia TURZOVKA 1598 – 1998, str. 440)

V nedelu 23. apríla 2017 uplynie 25 rokov od času, čo v Čadci zomrel novinár a spisovateľ

JOZEF HNITKA

Narodil sa 15. 2. 1913 v Turzovke – Hlinenom. Jeho otcom bol Anton Hnitka, matkou Dorota, rodená Palicová. Absolvoval Učiteľský ústav v Leviciach, učil v Turzovke (1938) a v Čadci (1940 – 44). Za illegálnu činnosť bol väznený v Ilave, bol účastníkom SNP. Po vojne pôsobil ako školský inspektör, bol prvým predsedom ONV v Čadci. Bol riaditeľom strednej školy v Trenčíne, redaktorom časopisu Kováč a Náš kraj v Trenčíne, riaditeľom Domu osvety v Čadci, redaktorom okresných rohovníckych novín NOVÝ ROČNIK v Čadci, učiteľom v Zákopé, od roku 1958 v Čadci. V roku 1949 vydal román o Kysuciach Krížové štácie. V roku 1991 vydala v Berline kniha jeho noviel Útek z rakvy. (monografia TURZOVKA 1598 – 1998, str. 444)